

KATECHEZA I

BÓG W KOMUNII Z CZŁOWIEKIEM

Cel: Ukazanie prawdy o Bogu, który pragnie komunii z człowiekiem. Zachęta do podejmowania drogi nieustannego budowania lub odbudowywania komunii z Bogiem.

SYTUACJA KATECHIZOWANYCH

Czynić Kościół domem i szkołą komunii to - zdaniem błogosławionego papieża Jana Pawła II - wielkie zadanie, jakie czeka nas w rozpoczynającym się tysiącleciu, jeśli chcemy pozostać wierni Bożemu zamysłowi, a jednocześnie odpowiedzieć na najgłębsze oczekiwania świata (Novo Millennio Ineunte, n. 43). W nowym roku liturgicznym Kościół w Polsce podejmuje tematykę Kościoła rozumianego jako „nasz dom” i wyznacza sobie cele duszpasterskie, które mają uczynić nasze parafie środowiskiem bardziej wspólnotowym.

REFLEKSJA

Zadanie, które stoi przed nami dotyczy więc zrozumienia na czym polega zamysł Boga dotyczący Kościoła jako domu i szkoły komunii. Chodzi więc wprawdzie o przypomnienie sobie tych treści, które w roku ubiegłym dotyczyły Boga, który pragnie komunii z człowiekiem. Zaraz potem pytamy się jednak o to, dlaczego właśnie taki obraz Boga pomaga nam w lepszym rozumieniu Kościoła jako szkoły komunii. Ważne jest również pytanie dlaczego uczynienie Kościoła naszym domem, będzie odpowiedzią na najgłębsze oczekiwania świata. W późniejszych katechezach odpowiedzi na powyższe pytania chcemy osadzić w realnej sytuacji naszych wspólnot parafialnych.

KONFRONTACJA

Świadectwo Pisma Świętego przekonuje nas, że Bóg pragnie komunii z człowiekiem. Ten Boży zamysł komunii możemy odczytać w trzech kolejnych etapach.

1. Bóg daje się poznać w stworzeniu.

Bóg stworzył świat. Szczytem dzieła stwórczego jest człowieka, tzn. ktoś, kto w odróżnieniu od świata przyrody, ma wolną wolę, rozum i zdolny jest do miłości. W wolności może wybierać miłość lub zamykać się w egoizmie. W naturze człowieka zapisany jest więc zamysł miłości Boga. Stwórca pragnie, aby człowiek odnajdywał boskie źródło ludzkiej zdolności do kochania i pokochał Tego, który go tą zdolnością obdarował.

Przede wszystkim jednak człowiek, stworzony na obraz i podobieństwo Boga, jest od początku istotą nieśmiertelną. W księdze Rodzaju czytamy, że Pierwsi rodzice, Adam i Ewa, mimo, że obdarowani zostali zdolnością do wypełniania woli Boga, ulegają pokusie szatana. Sprzeciwiają się Bogu i popełniają grzech. Od tego czasu ludzkość utraciła dar nieśmiertelności. Zatarła się również jasność sumienia w rozeznawaniu woli Boga. Mimo, że w człowieku wciąż aktualne jest podobieństwo do Boga, to jednak sam człowiek uczynił się niezdolnym do odczytania pełni tego podobieństwa i jego realizacji.

Dlatego ludzie, patrząc dziś na otaczającą ich przyrodę i w końcu na samych siebie, dochodzą do wniosku, że stwórcą świata nie może być człowiek, a tym bardziej, że człowiek nie stworzył samego siebie. W tej najbardziej podstawowej refleksji na temat świata ludzie mogą uświadomić sobie, że są całkowicie zależni od czegoś, co ich przekracza. W Księdze Mądrości czytamy:

Glupi już z natury są wszyscy ludzie, którzy nie poznali Boga: z dóbr widzialnych nie zdołali poznać Tego, który jest, patrząc na dzieła nie poznali Twórcy (...). Bo z wielkości i piękna stworzeń poznaje się przez podobieństwo ich Stwórcę (Mdr 13, 1 i 5). Zrozumiałym jest więc, że [w] ciągu historii, aż do naszych czasów, ludzie w rozmaity sposób wyrażali swoje poszukiwanie Boga przez wierzenia i akty religijne (...) (KKK, 28). Człowiek jest z natury istotą religijną¹.

2. Bóg podejmuje dialog z człowiekiem w dziejach Izraela

Bóg wybiera sobie naród, Izrael, który będzie drogą do coraz pełniejszego objawienia Boga człowiekowi i nawiązania z nim dialogu miłości. Wpierw wybiera konkretnych ludzi, z którzy odpowiedzą na jego wezwanie.

Pierwszym wybranym jest Noe, który z nakazu Pana zbudował arkę. Noe ocalił z potopu tych, którzy zaufali Bogu. Potop jest znakiem zła, które zalewa świat po grzechu pierwszych rodziców. Arka natomiast jest symbolem ocalenia, które przynosi Bóg. Historia Noego jest ukazaniem woli Boga, aby ocalić ludzkość, która zanurzona jest w grzechu. Jest znakiem, że Bóg pragnie ocalenia wszystkich ludzi.

Początki narodu wybranego związane są jednak z postacią patriarchy Abraham. Z natchnienia Bożego który wyrusza z Ur, w ziemi chaldejskiej, aby dać się poprowadzić Bogu do dalekiego kraju, który obiecał mu Pan. Abraham ufa obietnicy Boga, który będzie go prowadził i wyrusza w drogę: *Pan rzekł do Abrama: «Wyjdz z twojej ziemi rodzinnej i z domu twego ojca do kraju, który ci ukazę. Uczynię bowiem z ciebie wielki naród, będę ci błogosławił i twoje imię*

¹ *Pragnienie Boga jest wpisane w serce człowieka, ponieważ został on stworzony przez Boga i dla Boga. Bóg nie przestaje przyciągać człowieka do siebie i tylko w Bogu człowiek znajdzie prawdę i szczęście, których nieustannie szuka* (KKK, 27).

rozślawię: staniesz się błogosławieństwem. (...) Przez ciebie będą otrzymywały błogosławieństwo ludy całej ziemi». Abram udał się w drogę, jak mu Pan rozkazał (...) (Rdz 12, 1-4a).

Całe dzieje Izraela są już tylko przedłużeniem tego dialogu, który Bóg podjął z Noe i Abrahamem. Kolejne pokolenia raz okazywały wierność, to znów odchodziły od Boga. Mimo to Bóg pozostawał wierny obietnicom: *Czyż może niewiasta zapomnieć o swym niemowlęciu, ta, która kocha syna swego łona? A nawet, gdyby ona zapomniała, Ja nie zapomnę o tobie* (Iz, 49, 15).

Historia narodu wybranego jest stopniowym objawianiem się Boga człowiekowi i ukazywaniem mu, że jego niewierność i grzech, które są konsekwencją grzechu pierworodnego, są ciemnością, z której może wybawić go tylko Bóg.

3. Dialog i komunია Boga z człowiekiem w Jezusie Chrystusie

Przełomowym momentem w historii zbawienia jest wcielenie Syna Bożego. Prologu do Ewangelii wg. św. Jana czytamy: *Na początku było Słowo, Słowo było u Boga i Bogiem było Słowo. Ono było na początku u Boga* (J 1,1).

Jezus Chrystus, wcielony Syn Boży, nazwany jest Słowem, przez co Pismo Święte potwierdza, że Bóg chce wypowiedzieć w pełni to, co było jego zamysłem miłości w stworzeniu i przedmiotem dialogu z narodem wybranym. Bóg nie prowadzi już tylko dialogu słów i znaków, jak było to w dziejach Izraela, ale objawia pragnienie głębokiego zjednoczenia z człowiekiem. Dlatego dalej mówi Pismo Święte: *Słowo stało się ciałem* (J 1, 14), co znaczy: Syn Boży stał się jednym z nas. Chodzi więc o dialog odnoszący się nie tylko do słów i znaków, jak było to w dziejach Izraela, ale do prawdziwego zjednoczenia Boga z człowiekiem. Przyjście Syna Bożego objawia, że Bóg pragnie, aby człowiek miał uczestnictwo w tym dialogu miłości, jaki jest między Osobami Boskimi. Ten dialog miłości nazywamy komunią. Jak bardzo Bóg jest dla nas i z nami w Jezusie Chrystusie przekonuje nas ewangeliczna scena ukrzyżowania. Syn Boży sam staje się Barankiem ofiarnym za nasze grzechy i uwalnia nas od ciemności bycia bez Boga, źródła miłości. Bóg objawia się więc jako wcielona *agape*, miłość całkowicie oddana człowiekowi.

Starotestamentalna nadzieja wyzwolenia z ciemności grzechu okazała się zapowiedzią jeszcze większej obietnicy. Dopiero teraz Bóg objawia w pełni swój pierwotny zamysł miłości. Jezus Chrystus jednocząc się z każdym z człowiekiem, umierając na krzyżu i zmartwychwstając do nowego życia, nie chce jedynie przywrócenia stanu pierwotnej szczęśliwości, ale otwiera przed ludzkością drogę do uczestnictwa w tej komunii miłości, którą jest sam Bóg.

Pytania:

1. W jaki sposób Bóg postępował wobec grzesznej ludzkości?
2. Co jest podstawową intencją Boga w poszukiwaniu człowieka?
3. W jaki sposób Bóg przyprowadził człowieka do komunii miłości, którą jest Trójca Święta?

DZIAŁANIE

Każdy człowiek może na miłość Boga odpowiedzieć wiarą, podjęciem drogi ufego serca postępującego za Bożymi przykazaniem. Pamiętamy bowiem o obietnicy Jezusa z Ewangelii św. Jana: *Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec mój umiłuje go, i przyjdziemy do niego, i będziemy u niego przebywać* (J 14, 23).

Najpełniej jednak tu na ziemi, możemy mieć swoje uczestnictwo w komunii miłości Osób Boskich, gdy z wiarą przyjmujemy sakramenty, a szczególnie sakrament Eucharystii. *Słowo stało się ciałem* – słowa z Prologu Ewangelii wg. św. Jana nie odnoszą się tylko do przeszłości, ale są aktualnym przychodzeniem Chrystusa w każdej Mszy Świętej. W ten sposób wszyscy, którzy przyjmują Komunię Świętą, budują w Jezusie Chrystusie komunię z wszystkimi Osobami Boskimi.

Pytania:

1. Co możemy zrobić dla pogłębienia komunii z Bogiem?
2. Jakie napotykaamy przeszkody w budowaniu lub odbudowywaniu komunii z Bogiem?

CELEBRACJA

Patrzmy na ciebie Serce świata,
na twoje Serce, które przebiliśmy
Cała niepojętość, jaką stanowimy my i nasze życie,
Jest ukryta w Twoim sercu.
Ty pojmujesz całą udrękę egzystencji,
Cała świętość z Ciebie bierze swój początek,
Wszystko znajduje tam swoją prawdziwą istotę
I rozpoznaje się jako miłość.
Wszystko uczestniczy w tajemnicy,
Jaką jest Twoja błogosławiona miłość.

Serce świata, K. Rahner